AUGUSTINUS
Admont, 12. Jh.
Seite 151r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25973
Copyright: Admont, Benediktinerstift

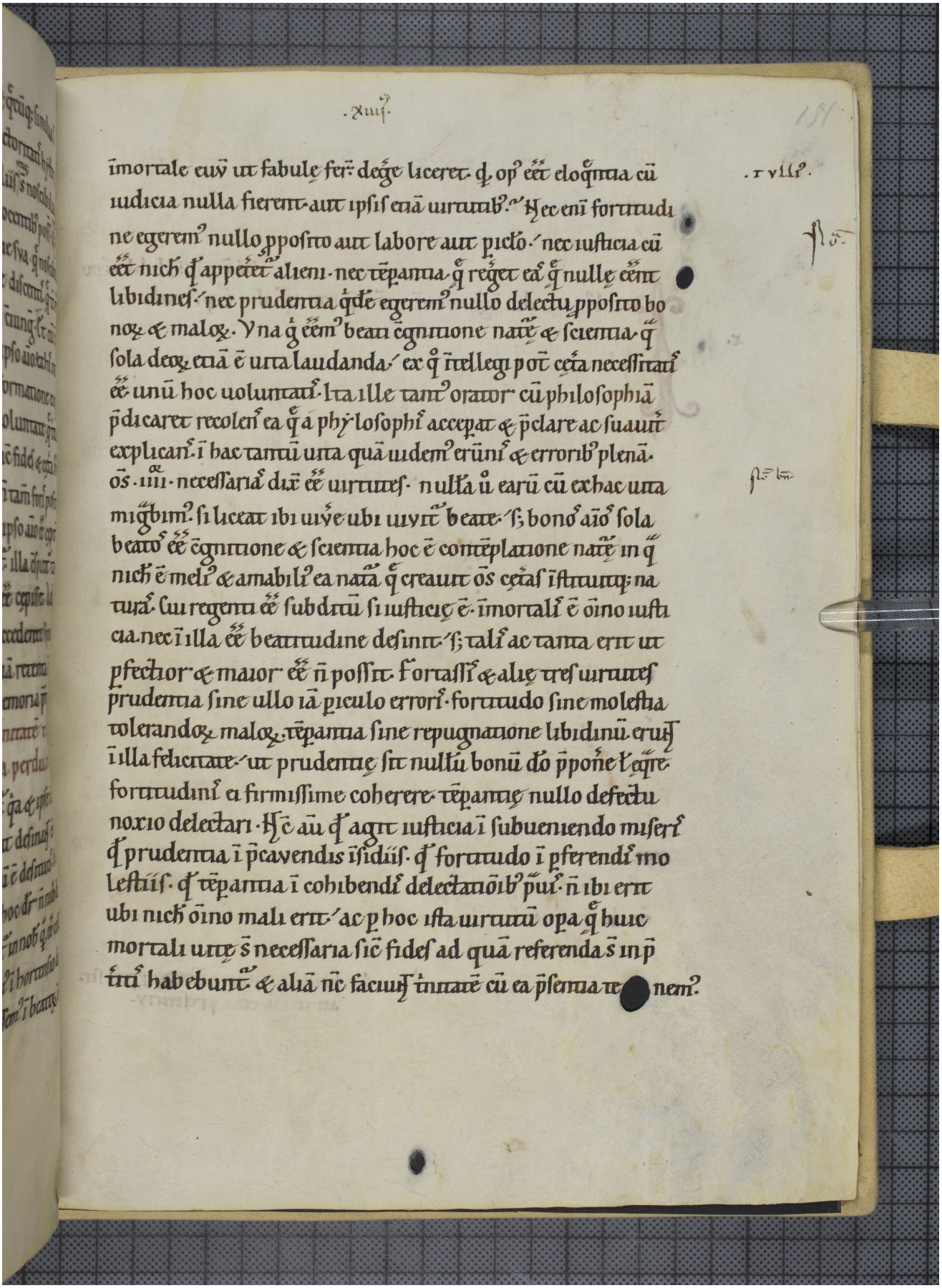

īmortale euū ut fabulę fer: degę liceret. q; op' eēt eloq'tia cū .r viii'.
iudicia nulla fierent aut ipsis etiā uirtutib'. Hęc enī fortitudi
ne egerem' nullo ꝓposito aut labore aut pīcło. nec iustitia cū
eēt nich q' appeēt alieni. nec tēpantia q' reget eā q' nullę eēnt
libidines. nec prudentia q'de egerem' nullo delectu ꝓposito bo
noꝝ & maloꝝ. Vna q' eēm' beati cognitione natę & scientia. q'
sola deoꝝ etiā ē uita laudanda. ex q' intellegi pot cęta necessitati
ēē unū hoc uoluntati. Ita ille tam' orator cū philosophiā
p̄dicaret recoleī ea q' a phylosophī accepat & p̄clare ac suauit
explicanī. ī hac tamū uita quā uidem' erūnī & erroribꝰ plenā.
ōs. iiii. necessariā dicē ēē uirtutes. nullā ū earū cū ex hac uita
migbim'. si liceat ibi uiue ubi uiuit beate. s; bonō aiō sola
beatō ēē cognitione & scientia hoc ē contēplatione natę in q'
nich ē melī & amabilī ea natā q' creauit ōs ętas istituit; na
turā. Cui regenti ēē subditū si iustitię ē. īmortalī ē oino iusti
cia. nec ī illa ēē beatitudine desinit. s; talī ac tanta erit ut
pfectior & maior ēē ñ possit. Fortassī & alię tres uirtutes
prudentia sine ullo iā piculo erroī. fortitudo sine molestia
tolerandoꝝ maloꝝ. tēpantia sine repugnatione libidinū. eruī
ī illa felicitate. ut prudentię sit nullū bonū d'o ꝓponē l' egre
fortitudinī ea firmissime coherere. tēpantię nullo defectu
noxio delectari. Hęc aū q' agit iustitia ī subueniendo miserī
q' prudentia ī p̄cauendis īsidiis. q' fortitudo ī pferendī mo
lestiis. q' tēpantia ī cohibendī delectationib' pui. ñ ibi erit
ubi nich oino mali erit. ac p hoc ista uirtutū opa q' huic
mortali uitę s necessaria sic fides ad quā referenda s in p
tri habebunt & aliā nc faciunt intimatē cū ea p̄sentia te nem'.